

DE GEZUSTERS HOBBELDUIF

Klucht in vier bedrijven

door

JAN TOL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE GEZUSTERS HOBBELDUIF** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JAN TOL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

VIOLA HOBBELDUIF - 35 - 45 jaar

CATHRIN HOBBELDUIF - haar zuster, 35 - 45

GEORGE FIDEL - de nieuwe huisarts, 40 - 50

FRED de HOND - manussie van alles, 60 - 65

ADELLA HEINSZOOM - een oud-tante, 60 - 70

SEBASTIAAN HEINSZOOM - neef van Adella, 20 - 25

HEDDY de HOND - Fred's kleindochter, 20 - 25

RAMONA PALANSKI - waarzegster, 45 - 50

DELMONDE PALANSKI - zoon van Ramona, 25 - 30

APPIE SLOOTWATER - een zwerver, 45 - 50

DECOR:

Het geheel speelt zich af in de woonkamer van de gezusters. Links in de wand zit een deur, die naar Viola's slaapkamer leidt. Rechts een deur naar Cathrin's slaapkamer. Achter in de wand zitten tuindeuren, die naar het terras leiden. Rechtsachter in de hoek is een deur, die toegang geeft tot de andere vertrekken. In de woonkamer staat rechts een eettafel met stoelen, links een bank waarnaast een makkelijke stoel. Het overige is naar eigen inzicht in te delen.

EERSTE BEDRIJF.

('s middags)

Als het doek opgaat, zit Viola op de bank te lezen. Zij gaat gekleed in een stijve jurk, waarvan de kraag hoog gesloten is. Een van haar voeten zit in het verband verpakt. Regelmatig kijkt ze nerveus naar de slaapkamerdeur van Cathrin. Even later komt Fred sloffend op, met een tas van een wel- bekend modehuis.

FRED: Dit werd net voor u bezorgd, juffrouw Viola. Een spoedbestelling, zeiden ze.

VIOLA (*schrikt*): Eh... Geef gauw hier, Fred. Dank je. (*schuift tas snel onder de bank*)

FRED: Moet u niet eerst kijken of het wel goed is?

VIOLA: Nee... Nee, ik kijk straks wel. Eh...Wil jij mijn zuster waarschuwen, dat haar bus zo vertrekt?

FRED: O ja, die gaat voor een paar daagjes weg, hè? (*grinnikend*) Dus, het moet vandaag gaan gebeuren? Dit wordt uw grote kans, juffrouw Viola!

VIOLA: Stil, Fred!! Laat Cathrin het alsjeblieft niet horen. Roep haar nu maar.

FRED (*gaat naar Cathrin's deur*): Katrien! De bus vertrekt. Opschieten! (*tot Viola*) Nog iets anders van uw dienst?

VIOLA: Nee, dank je, Fred. Ik roep je straks wel. (*Fred af*)

Even later komt Cathrin op met een koffer. Ook zij is stijf gekleed. Ze doet heel aardig tegen Viola.

CATHRIN: Ik ben zo ver. Jammer dat je niet mee kan, Viola. Hoe gaat het nu met je voet?

VIOLA: Gaat wel.

CATHRIN: Heb je de dokter al gebeld? Misschien is het wel gebroken.

VIOLA: Eh... Ja... Dokter Fidel komt vanavond langs.

CATHRIN: Dokter Fidel?

VIOLA: Ja, dat is die nieuwe dokter. Hij schijnt heel goed te zijn. Denk nu om je tijd, Cathrin. Als je de bus mist, moet je twee uur wachten.

CATHRIN: Ik vind het toch niet leuk, dat ik je hier alleen achter moet laten, Viola. We doen alles samen.

VIOLA: Natuurlijk had ik dolgraag mee gewild. Maar ach... Ik red me wel. Ga jij nu maar fijn naar het congres toe.

CATHRIN: Ik verheug me er echt op. Vooral het thema: "De vrouw aan

de top, de man aan de strop", spreekt mij héél erg aan.

VIOLA: Eh... ja... ja... Schiet nu maar op!

CATHRIN: Nou zeg! Het lijkt er wel op, dat je me graag weg wilt hebben. Heb jij soms een afspraakje? Toch geen afspraak met een mannelijk persoon, hè?

VIOLA: Eh... Je weet wel beter, Cathrin. Hoe durf je zoiets van mij te denken?!

CATHRIN: Je weet hoe ik er over denk. Mannen...? Bah!! We zouden eigenlijk ook een vrouwelijke dokter moeten nemen, Viola.

VIOLA (*nerveus lachend*): Ja... ja...

CATHRIN: Nou, het allerbeste dan maar. En doe vooral voorzichtig met je voet. Dag. (*geeft Viola een zoen en vertrekt met koffer, door de openstaande tuindeuren*)

VIOLA (*na even, zucht*): Dat is gelukt! (*dan enthousiast*) Bekijk jij het maar met je vrouwelijke dokter, Cathrin. Ik wil een man! Wat?! Ik wil Dokter George Fidel! En die komt vanavond hier.... Maar niet voor mijn voet! (*springt overeind en pakt het chique jurkje uit de tas*) Hier moet George toch voor vallen!... (*houdt jurkje voor en danst door kamer*) Oh, ik kan bijna niet wachten tot het avond is!

Terwijl Viola in de kamer danst, zien we dat Cathrin om de hoek van de tuindeuren staat te kijken. Na even komt ze binnen.

CATHRIN: Zo! Waar kan jij bijna niet op wachten, Viola?!

VIOLA (*schrikt*): Eh... Ik niet op wachten? (*loopt plotseling strompelend*) Wat bedoel je Cathrin?

CATHRIN (*snelt naar haar toe, pakt de jurk en bekijkt deze uitgebreid*): Wat moet jij met zo'n chique jurkje doen? Jij gaat toch geen rare dingen doen, hè?!

VIOLA (*nerveus lachend*): Ik?.. Welnee meid. Deze jurk is van... eh... van... eh... Tante Adella. Die hebben ze net bezorgd.

CATHRIN (*sarcastisch*): Oh, gelukkig! Ik maakte me al zorgen.

Als iemand zo'n soort jurk koopt, dan zit er vaak meer achter.... Kerels, Viola!!

VIOLA: Eh... Kerels...? Denk je soms dat ik...?!

CATHRIN: Welnee! Gelukkig ben jij niet zo. Wij moeten geen mannen, hè Viola?

VIOLA: Nee... Nee, wij moeten geen mannen, Cathrin.

CATHRIN: Wij hebben het veels te goed met elkaar. Daar komt geen man tussen.... Toch... Viola?

VIOLA: Nee... Daar komt geen man tussen... Eh... Ik zal die jurk naar Tante's kamer brengen.

CATHRIN: Dat doe ik wel! Jij kunt immers niet lopen, Viola.

VIOLA: Eh... Nee, dat is zo. (*loopt strompelend naar de bank en gaat zitten*) Oooh.. Ik houd het echt niet uit. Was je iets vergeten, dat je terug bent gekomen?

CATHRIN: Nee hoor. Ik ben niets vergeten. (*kijkt op horloge*)

Gemist!

VIOLA: Gemist? Je bedoelt de bus?

CATHRIN: Ja... Wat jammer nou.... Voor jou!

VIOLA: Voor mij...?

CATHRIN: Voor jou, ja. Want er gaat geen bus voor mij. Ik ga helemaal niet weg! (*maakt koffer open*) Kijk. Een lege koffer!

VIOLA (*ontzet*): Een lege koffer? Je gaat niet weg...? Wat betekent dat?

CATHRIN: Dat betekent dat ik lekker thuis blijf. Bij jou! Valt dat even tegen! (*houdt het jurkje omhoog*) Die Tante Adella! Wie koopt er nu zo'n jurk?... Goh.. Het is haar maat ook niet eens!

VIOLA: Hè?... Eh... Misschien hebben ze wel de verkeerde bezorgd. Misschien...

CATHRIN: Misschien... mankeer jij wel helemaal niets, Viola!

VIOLA: Dat is niet waar, Cathrin! Dokter Fidel komt echt vanavond langs.

CATHRIN: Oh, dat geloof ik zeker. (*venijnig*) Waar ben jij eigenlijk mee bezig, Viola Hobbelduif?!

VIOLA: Eh... Niets... Helemaal niets.

CATHRIN: Jij bedriegt mij, Viola! Ik heb jou door! Die jurk is niet voor Tante Adella. Die heb jij voor jezelf gekocht, om vanavond te pronken voor die dokter Fidel! (*gooit jurk op de bank*)

VIOLA: Hoe weet...? Maar...

CATHRIN (*draait haar rug naar Viola*): Ik wil er niets meer over horen! Maar dan ook niets.

VIOLA: Laat het me uitleggen, Cathrin. Ik heb er echt geen bedoelingen mee... Eerlijk niet.

CATHRIN: Nee!

VIOLA: Ik heb dokter Fidel alleen maar uitgenodigd voor een etentje, Cathrin... Meer niet.

CATHRIN: Nee!

VIOLA: Maar... Ik kan hem nu toch niet meer gaan afzeggen?

CATHRIN: Nee! Eh... Ja. Dat kan jij wel!

VIOLA (*aarzelend*): Ik had het eerlijk tegen je moeten zeggen. Een volgende keer, zal ik het eerst met je overleggen. (*loopt strompelend naar Cathrin, legt arm op haar schouder*)

CATHRIN (*schudt arm weg, draait zich weer om naar Viola*): Een volgende keer?! Er komt helemaal geen volgende keer! En stop met die komedie! Je kunt gewoon lopen.

VIOLA: Hè?... Ja... Eh... Als je wilt, mag je gerust bij ons aan tafel komen zitten.

CATHRIN (*sarcastisch*): Hoor haar! "Je mag gerust bij ons aan tafel komen zitten". (*fel*) Er zit vanavond helemaal niemand aan onze tafel. En die dokter Fidel al helemaal niet! Ik laat niemand tussen ons komen, Viola!

VIOLA: Dat zal ook niet gebeuren, Cathrin.

CATHRIN: Nee! Dat zal zeker niet gebeuren. (*draait zich weer om. Even is het weer stil, dan begint Viola weer te praten*) VIOLA: Cathrin?

CATHRIN: Nee!

VIOLA: Je weet niet eens, wat ik wil vragen.

CATHRIN: Hoef ik ook niet te weten.

VIOLA:...Cathrin?

CATHRIN: Schei toch uit, met dat gedram van je! Jij kunt maar aan één ding denken, Viola Hobbelduif! Mannen!

VIOLA: Dat is niet waar, Cathrin!... Ik vind dokter Fidel alleen maar aardig. (*snel*) Meer niet. Dat is echt alles, hoor. Laat het mij nu uitleggen...

CATHRIN: Jij hoeft mij niets uit te leggen. Er gebeurt gewoon niets vanavond! (*vanuit de gangdeur, komt Fred op met een pot thee*)

FRED: Een lekker kopje thee, voor juffrouw Viola... Hé?... Ik dacht dat u weg was?

CATHRIN (*nors*): Zet daar maar neer en laat ons alleen!

FRED: Vriendelijkheid is ook maar alles.

VIOLA: Eh... Dank je, Fred.. Eh... Je kunt zo naar huis. Het gaat vanavond niet door. (*wijzend en zuchtend naar Cathrin*) FRED: Wat?! Het gaat niet door? Heb ik daar alle moeite voor gedaan? Hoe dat zo, het gaat niet door?

VIOLA: Eh... Cathrin vindt het niet goed.

FRED: O nee, hè! Zitten de gezusters elkaar weer in de haren? Wat is het hier toch gezellig werken!

CATHRIN: Als het je niet aan staat, kun je vertrekken!

FRED: Dat moest ik dan maar eens doen. Ik ben het hier mooi zat! Misschien dat het jullie lukt, een andere gek voor mij te vinden.

VIOLA (*schrikt*): Nee! Je moet blijven. Eh... Sorry, Fred. Zo bedoelt Cathrin het niet. We zitten elkaar een beetje te plagen. (*op smekende toon*) Nietwaar, Cathrin?

CATHRIN: Te plagen! (*denkt even na, glimlacht dan*) Mmm.... Ik vind het eigenlijk wel prima van het etentje, met dokter Fidel! Dek jij vanavond maar de tafel voor mijn zuster. Steek de kaarsen maar aan! Maak er hier maar een groot feest van! Ter ere van mijn zuster en ene Dokter Fidel... Alleen ik doe er niet aan mee... Tenminste niet, zoals mijn lieve

zuster dat gewenst zou hebben. Maar ja, daar kiest ze zelf voor. (*gaat triomfantelijk met de koffer naar haar kamer*)

FRED: Dat lijkt dan weer opgelost. Zal ik dan maar eens met de voorbereidingen beginnen, juffrouw Viola? Straks staat die dokter voor de deur en zijn we er niet klaar voor.

VIOLA: Maar Cathrin dan?

FRED: Laat u toch niet zo ringeloren door uw zuster. Gewoon doorzetten. Kom op!

VIOLA: Zou ik dat nu wel doen...? (*aarzelend, dan flink*) Je hebt gelijk. Ik mag wel opschieten. De kapper komt zo en ik heb me nog niet aangekleed!

FRED: Nou... Erg uitgekleet, ziet u er niet uit.

VIOLA: Dat bedoel ik helemaal niet. Oh, ik ben toch zo nerveus. (*gaat af door linkerdeur*)

FRED: Dat kan ik mij voorstellen, als je voor het eerst van je leven naar een man durft te kijken! (*gaat af door gangdeur, komt direct terug met een mooi overhemd, strikje en zwart pak over zijn arm. De kleding legt hij op een van de stoelen*) Speciaal voor deze avond een pak moeten kopen! Het moet toch niet gekker worden. (*doet zijn overhemd uit en loopt nu in zijn ontblote bovenlijf. Op datzelfde moment komt Cathrin op uit haar kamer*)

CATHRIN: Wat ik nog zeggen wil... (*ziet dan Fred en schrikt*)

Fred!.. Je... je bent helemaal bloot...?

FRED: Dat heeft u niet goed gezien, juffrouw. Dit is nog maar de helft. (*grinnikend*) Als u één minuutje wacht, krijgt u de andere helft te zien!

CATHRIN: Néé!! (*rent haar kamer in*)

FRED (*hoofdschuddend*): Die is niet van deze tijd. Je moet eigenlijk ook wel knettergek zijn, om bij deze twee zusters te werken. (*dan komt Viola op vanuit haar kamer. Zij gaat meteen naar de tafel en pakt het jurkje, totaal niet op Fred lettend*)

VIOLA: Fantastisch! Geweldig! Wat ziet dat er goed uit!

FRED (*eerst verwonderd, dan zijn borst trots vooruitstekend*): Meent u dat nou? Uw zuster vond er anders niets aan.

VIOLA (*aarzelend*): Nee... eh... dat weet ik. (*dan flink*) Nou, maar ik vind het echt klasse, hoor Fred.

FRED: Ik wist niet dat u daar oog voor zou hebben. Maar ja... Ik mag er inderdaad nog best wezen!

VIOLA: Jij?... (*draait zich dan om naar Fred, schrikt*) Kleed je onmiddellijk aan! Hoe durf je er zo bij te lopen?! Smakeloos!

FRED: Hè?...U zei toch dat het klasse was...? (*trekt overhemd aan*) Wilt u voor de zekerheid niet nog een keertje kijken? (*doet zijn overhemd weer open*)

VIOLA: Fred!

FRED: Ik begrijp het. *(doet overhemd nu dicht)* Dit wordt allemaal te veel voor de gezusters Hobbelduif.

VIOLA: Waar is het nieuwe pak, dat je zou kopen?

FRED: Dat hangt daar op die stoel.

VIOLA: Trek het eens aan. Ik wil zien hoe het je staat.

FRED: Okay. *(trekt jasje aan)*

VIOLA: Perfect, Fred! Perfect!

FRED: Dat mag ook wel. Dit pak heeft me wel mooi achthonderd piek gekost, juffrouw. Kan ik even vangen?

VIOLA: Vangen? Wat bedoel je?

FRED: Ja!... U denkt toch niet, dat ik dat pak zelf ga betalen? In opdracht van u heb ik het gekocht.

VIOLA: Eh... Ja.... Natuurlijk betaal ik je dat, Fred. Ik heb er ontzettend veel voor over, dat deze avond slaagt. De kosten van jouw pak vallen in het niet, bij wat het mij gaat opleveren.

FRED *(verwonderd)*: Oh... En wat moet het dan wel gaan opleveren, juffrouw Viola?

VIOLA: Dokter Fidel natuurlijk! Eh... Kleed jij je nu maar verder om, zodat ik kan zien of het gehele pak jou wel staat. *(Viola loopt weer naar de bank, pakt het jurkje en kijkt er naar. Fred maakt zijn broek los en laat deze op de grond vallen. Op dat moment draait Viola zich om naar Fred)* Ja, niet hier, idioot! He, ik schrik me een ongeluk van jou.

FRED *(grinnikend, zijn broek weer aantrekkend)*: Ja, dat is even schrikken vandaag. Op één dag, een blote mannenborst en ook nog een paar blote mannenbenen te zien krijgen... Maar goed, ik kleed mij wel in de keuken om. *(neemt pak mee en wil gangdeur af)*

VIOLA: O, Fred. Wacht even. Ik wil dat jij mij vanavond aanspreekt met... eh... Freule.

FRED: Wat?! Met Freule? Wat is dat nou voor flauwekul?!

VIOLA *(onverstoorbaar)*: En ik spreek jou vanavond aan met Frederick. Dat geeft meer cachet aan het geheel. Dokter Fidel moet een goede indruk van mij krijgen. Dit moet mijn avond worden!

FRED: Nou, mijn avond is het al!.... Frederick... Moet ik soms voor Graaf of Ridder Frederick spelen?

VIOLA *(hooghartig glimlachend)*: Nee, daar bezit jij geen alures voor. Jij bent vanavond mijn butler.

FRED *(slikt even)*: De butler?!... Door mij een nieuw pak aan te laten trekken, verander ik echt niet plotseling van een klussiesman in een butler, juffrouw Viola. Waar ben ik aan begonnen! Kan ik nog terug?

VIOLA: Het komt allemaal prima voor elkaar. Je voert gewoon mijn opdrachten uit. Dan kan er niets mis gaan. Nadat je het eten hebt

opgediend, ga jij daar op een afstand in die hoek staan. Daar wacht je rustig af tot ik je weer nodig heb.

FRED: Dus, ik moet daar in die hoek gaan staan en rustig kijken, hoe jullie het eten naar binnen schrokken? Terwijl het water mij uit de mond loopt van al dat heerlijk? Bekijk het maar! Ik wacht het wel af in de keuken en als u mij nodig hebt, dan geeft u maar een brul. *(Cathrin komt nu om de hoek van deur nieuwsgierig kijken, echter zonder dat de anderen haar zien)*

VIOLA: O nee! Jij moet in mijn directe omgeving zijn. Op mijn wenken schenk jij de glazen wijn vol.... Vooral die van Dokter Fidel!... Eh... - Nee, ik klap wel in mijn handen. Dat staat vast wel zo chique.

FRED *(doet onmiddellijk zijn jasje uit en gooit deze naar Viola)*: Chique of niet.... U trekt het pak zelf maar aan! Ik ben gekke Gerrit niet! In de hoek gaan staan en er uit komen als er gewenkt en geklapt wordt. U zoekt maar een ander voor mij.

VIOLA *(haastig)*: Het is maar voor een avond. Alsjeblieft, Fred. Ik zal je er rijkelijk voor belonen.

FRED: Dat moet dan wel heel rijkelijk zijn!... Hoeveel?

VIOLA: Eh... Driehonderd?

FRED: Driehonderd gulden?! Voor een avondje de clown spelen? *(pakt zijn jasje snel van Viola terug en doet het weer aan)* Van mij mag u iedere avond de Freule uithangen! *(over- dreven)* Uw dienaar Frederick, Freule.

VIOLA: Dank je Fred... eh... Frederick. Wel, als jij je nu verder gaat omkleden, dan ga ik mij nu opmaken.

FRED: Opmaken?! Je zou zweren dat de hele pot met menie er ondertussen al opgesmeerd is.

VIOLA: Eh... Frederick?

FRED: Freule Hobbelduif?

VIOLA: Ik zit eigenlijk met een probleempje..... Je weet wat ik bedoel... Mijn zuster Cathrin.

FRED: Dat is al jaren een probleem! En als zij geen problemen heeft, dan heeft u ze wel weer. Wat is er nu weer met uw zuster aan de hand?

VIOLA: Eh... Tja... Hoe zal ik je dat nu uitleggen?.... Weet je, je hebt al gemerkt, dat Cathrin er nogal op tegen is dat ik vanavond dineer, met Dokter Fidel.

FRED: Dat kan ik mij eigenlijk ook heel goed voorstellen!

VIOLA: Pardon?

FRED: Nou, die Dokter Fidel spoort toch zeker voor geen meter! Als u het mij vraagt is het een halve gare, die van de hele medische wereld de ballen verstand heeft!

VIOLA (*kwaad*): Er wordt jou niets gevraagd! Jullie soort mensen weten niet hoe je met een hooggeleerd man als George moeten omgaan.

FRED (*droog*): Nee, natuurlijk niet. (*grinnikend*) Daar moet je zeker een Freule voor zijn? Maar.. eh... Gossiemijsne! Mag u al George tegen hem zeggen? Loop maar niet te hard van stapel.

VIOLA: Eh.... We dwalen van ons onderwerp af. Kort gezegd, ik wil niet dat mijn zuster vanavond hier, met mij en Dokter Fidel aan tafel zit.

FRED: Nou, dan heeft u inderdaad een probleem!

VIOLA (*heel lief*): Oooh Fredje. Zie jij dan echt geen kans, hier een oplossing voor te bedenken?... Voor mij? (*slaat arm om hem heen*)

FRED: Ja, als het moeilijk wordt dan weten jullie Fred wel te vinden, he? Nou ja, dan ik praat wel weer met uw zuster.

VIOLA: Dank je. Regel dat maar gauw. (*af naar haar kamer. Cathrin gaat nu ook weg*)

FRED: Regel het maar! Ik ga eerst mijn pak aan trekken. (*af gangdeur, neemt pak mee*)

Even later zien we Appie door de tuindeuren heen gluren. Zijn kleding is vies en gescheurd. Hij ziet er zelf ook vuil en verwaarloosd uit. Sluipend, om zich heen kijkend, komt hij binnen. Hij draagt een grote zak of tas.

APPIE: Dat ziet er goed uit, zeg. (*opent de kast en stopt verschillende dingen in de zak*) Waardevol spul hebben ze hier. Dit wordt een goude vangst, Appie! (*vanuit de rechterdeur komt Cathrin op. Zij schrikt even en vliegt dan op Appie af en grijpt hem bij zijn oren*)

CATHRIN: Dit wordt zeker een goude vangst! Maar dan voor mij!

APPIE: Auw!! Laat me los.

CATHRIN: O nee! Jij gaat mij eerst vertellen, wat jij hier uitspookt.

APPIE (*wil zich los worstelen, maar Cathrin houdt hem stevig vast*): Eh.... Ik zocht iemand, mevrouw. Eh... een kennis van me.

CATHRIN: Een kennis van hem! In mijn kast zeker? Mij maak je niets wijs. Er uit.

APPIE: Dan moet u wel eerst mijn oren los laten, mevrouw.

CATHRIN: Ik bedoel niet dat jij er uit moet, maar die spulletjes uit die zak!

APPIE: Dat... eh... zijn mijn eigen spulletjes. (*Cathrin trekt nog harder aan zijn oren*) Auw! Ja, ik geef het wel terug. (*zucht*) Het zal me ook wel eens mee zitten. (*haalt alles uit de zak en zet het weer op tafel*) Dat was het.

CATHRIN: Ik zei, alles!

APPIE: Dat was alles, mevrouw. De rest is echt van mijzelf.

CATHRIN (*pakt zak en haalt er een oude jurk uit*): Wat is dit dan? Wat moet jij daar mee? Ook gestolen zeker?

APPIE: Nee. Helemaal niet. Die... eh... is van mijn moeder.

CATHRIN: Dacht je dat ik achterlijk ben?!

APPIE: Nou... Dat niet bepaald. Die jurk wou ik verkopen. (*klagend*) Ik heb al dagen niet te eten gehad, mevrouw. En als ik dan al die dure dingen hier zie, dan denk ik bij me eigen: Appie, wat is het toch allemaal oneerlijk verdeeld in de wereld. De èèn heeft niks en de ander heeft alles.

CATHRIN (*aarzelend*): Eh... Nou ja... Dat is misschien wel zo...

Maar, daarom hoef je het toch niet bij de ander te gaan stelen?

APPIE: Voor een hap eten doe je alles, mevrouw. U weet niet wat honger is hoor ik wel.

CATHRIN (*weer aarzelend*): Nee... Maar waarom zoek je dan geen fatsoenlijke baan?

APPIE: Poeh! Een baan! Wie wil mij nu in dienst nemen? U soms?

CATHRIN (*met afschuw*): Néé! Alsjeblieft niet, zeg! (*plotseling klaart haar gezicht echter op*) Zei ik nee?... Misschien heb ik wel een baantje voor jou! Hoe heet je, beste man?

APPIE: Appie Slootwater, mevrouw.

CATHRIN (*schiet in de lach*): Daar heb je je zeker de laatste tijd ook in gewassen?

APPIE: Leuk! Heel leuk! Ik heb geen huis met een badkamer, zoals u. Maar ik wil hier best wel een baantje, mevrouw. Als ik me even kan wassen, dan zult u zien wat voor knappe vent er onder dat vuil vandaan komt.

CATHRIN: Je wassen?! Ben je gek! Nee, voor dat baantje wat ik in gedachten heb kan je er beter maar uit zien, zoals je er nu uitziet. Ik heb jou nodig voor een heel luxe diner.

APPIE: Voor een wat?!

CATHRIN: Jij bent hartelijk welkom, op een etentje wat vanavond wordt gehouden. Nou, lijkt het je wat?

APPIE: Dat klinkt goed! Daar zeg ik geen nee tegen. (*ongelovig*) Ik snap het...! Een etentje op het politie-buro, bedoelt u zeker? (*we horen nu van buiten de stemmen van Adella en Sebastiaan*)

CATHRIN (*trekt Appie mee naar haar kamer en duwt hem snel naar binnen*): Wacht hier op mij. Laat je aan niemand zien. En waag het niet, om mijn kamer leeg te halen!

APPIE (*weer terug*): Hé! Ik laat me niet opsluiten!

CATHRIN: Schiet op! (*duwt hem weer in kamer. Op dat moment komen Adella en Sebastiaan binnen. Adella steunt op een wandelstok*)

ADELLA: Wat ben jij aan het doen, Cathrin?

CATHRIN (*schrikt*): Eh... Niets... Eh... Een beetje afstoffen. (*gaat met de oude jurk de deurkozijnen afstoffen*) Zo, ook weer klaar. En tante Adella. Lekker gewandeld met Sebastiaan?

ADELLA: Oh, heerlijk kind. Pfff... Maar ik ben doodop! Mijn hoofd wil nog wel, maar mijn benen kunnen niet meer. (*ploft in stoel*) Ga jij eens kijken of de thee al klaar staat, Sebastiaan.

SEBASTIAAN: Natuurlijk, tante. (*gangdeur af*)

ADELLA (*kijkt verwonderd naar Cathrin*): Ik dacht dat jij naar dat feministen-congres toe was?

CATHRIN (*luchtig*): Oh, ik heb het afgezegd. Ik vond het zo zielig voor Viola dat ze niet mee kon.

ADELLA: Heeft ze de dokter nu al gewaarschuwd?

CATHRIN: Jáááá... Jazeker! De dokter komt vanavond.

SEBASTIAAN (*komt op uit gangdeur met pot thee*): U ook een kopje, tante Cathrin?

CATHRIN: Ja, gezellig. Misschien lust tante Viola, ook wel een kopje. Ga haar maar halen. (*sarcastisch*) Dan kun je die zielepoot ondersteunen! Zal ik even inschenken, tante?

ADELLA: Graag kind.

SEBASTIAAN (*gaat naar de kamer van Cathrin, opent de deur en kijkt naar binnen*): Tante Viola... Hè?!... Er zit een...

CATHRIN (*schrikt*): Néé! (*rent naar haar kamer, trekt Sebastiaan weg en sluit snel de deur*) Dit is mijn kamer! Viola zit in die andere kamer. Dat weet je toch?

SEBASTIAAN: O ja, natuurlijk. (*loopt naar andere deur, maar halverwege draait hij zich om*) Maar wie is die man in uw kamer, tante?

CATHRIN (*nerveus*): Man..? Eh... Die... (*dan fel*) Hoe kom je daar bij?

ADELLA (*lachend*): Een man in Cathrin's kamer? Dat wil ik zien! (*staat op*)

CATHRIN: Eh... Er valt niets te zien. Die man is... (*weer fel*)

Er zit geen man in mijn kamer! U weet toch dat ik niets, maar dan ook niets met mannen te maken wil hebben?

ADELLA: Dat weet ik. Maar ja... Er is niets veranderlijk dan een mens, hè?

CATHRIN: Nou, ik niet! Eh... Sebastiaan, haal je tante op.

Sebastiaan gaat naar de deur, maar Viola komt zelf al op uit haar kamer. Het verband zit nog om haar voet. Cathrin blijft bij de deur staan.

VIOLA (*tot Cathrin*): Ben je nog kwaad op me?

ADELLA: Natuurlijk is Cathrin niet kwaad op je. Jij kunt er toch ook niets

aan doen, dat je niet mee kon. Cathrin is zelfs voor jou thuis gebleven.
Heel aardig van haar, hoor.

CATHRIN: Dat heb ik heel graag voor mijn zuster over. Sebastiaan, schenk eens in voor Tante Viola. Ze wordt graag verwend door mannen!

ADELLA (*zucht*): Was het maar waar, dat jullie je eens lieten verwennen!

SEBASTIAAN: Nou tante toch! Dat kunt u niet zeggen, waar ik bij ben.
U brengt de tantes echt in verlegenheid. (*Appie steekt zijn hoofd om de hoek van de deur*)

APPIE: Hoe lang...?

CATHRIN (*schrikt, duwt Appie snel naar binnen*): Ga weg!

ADELLA: Waarom moet Sebastiaan weg?

CATHRIN: Eh... Ik bedoel dat we niet zo gauw verlegen zijn, hoor Sebastiaan.

ADELLA: Het zou wat! Jullie weten niet eens wat het is om verliefd te zijn. Ik wist het wel, als ik jullie leeftijd had. Ik maakte er wat van! Maar ja... Mijn tijd is geweest. Het is nu jullie beurt.

SEBASTIAAN: Nu al...? Daar ben ik nog veel te jong voor, hoor.

ADELLA (*zucht*): Nee, daar ben jij nog niet rijp voor! Ga jij maar aan je studie. (*Sebastiaan gaat aan tafel zitten en pakt een boek*) Ik heb mijn twijfels, omtrent jullie. De eerste de beste, die van jullie trouwt, laat ik mijn hele vermogen na, als ik er niet meer ben.

VIOLA: Tante Adella! Praat niet zo!... Als u er niet meer bent!

ADELLA: Dat kan ik rustig zeggen... Jullie komen toch nooit met een man thuis! (*Fred komt nu binnen via gangdeur*) Ik zal het nog mooier maken. Wie als eerste van jullie trouwt, krijgt meteen de helft van mijn vermogen.

FRED: Geldt dat ook voor mij, mevrouw?

ADELLA (*lachend*): Dat zou je wel wat lijken, hè? Nee Fred, dat geldt alleen voor hun drieën.

FRED (*veelbetekenend*): Ook voor Sebastiaan?... (*terzijde*) Daar moet ik mijn kleindochter Heddy maar eens voor zien te strikken. Eh... Op hoeveel mensen, moet ik voor het diner rekenen?

ADELLA: Net als altijd. We zijn toch met vier personen?

FRED: Eh... Ja. Ik dacht niet dat dat de bedoeling was. Legt u het even aan ze uit, juffrouw Viola?

VIOLA: Eh... ja... eh...

CATHRIN: Ik leg het wel uit. We hebben een verrassing voor tante Adella en Sebastiaan. Ja toch, Viola? Of ben je het soms vergeten?

VIOLA (*aarzelt*): Goed. Tante u moet weten dat... eh... ik...

CATHRIN (*snel*): Dat wij voor jullie allebei kaartjes hebben gekocht voor de schouwburg.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto